

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1890-02-25)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1890-02-25)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 255. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000226.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL PROF. L. DIETRICHSON (i
Kristiania
).
Kbhvn., 25. Febr. 1890.

Kære Ven!

Det var prisværdigt af dig at skrive mig til; jeg har aldrig tvivlet om, at vort personlige Forhold var det gamle og gode, men jeg havde forestillet mig, at vi vare komne meget længere fra hinanden i Anskuelse om Kunst, s. 256 end jeg af dine Ord om min Bog¹ ser at være Tilfældet. Det glæder mig oprigtig, at du [inder noget godt ved den; men en god Bog er det jo i stræng Forstand ikke, eftersom det slet ikke er nogen Bog. Men tilsidst skal jeg nok faa en Bog færdig, og saa vil jeg da haabe, at den eneste Bog, jeg faar gjort, dømmes til at være god.

Du skriver, at du »slides op«. Deri er der noget, som er nobelt og godt; det viser, at Livet tager dig stærkt i Tjeneste, og at du gør din Nytte — hvilket jeg forresten heller ikke har betvivlet. Vi skulle helst allesammen slides op. Men jeg haaber dog, at det ikke sker for hurtig med dig. Din legemlige Modstandsevne staar uden Tvivl ikke i det rette Forhold til din aandelige Arbejdskraft og Ar-bedstrang, og derfor skulde du ikke byde dig altfor meget. Jeg finder, at 6 Forelæsninger om Ugen er en urimelig Byrde at slæbe; og jeg kan ikke forstaa, at det kan være nødvendigt for dig at paatage dig en saadan Forpligtelse. Kan du ikke samle dine Tilhørere fra forskellige Kanter i samme Auditorium, saa at du kan slippe med 2 Timer om Ugen? Jeg for min Del vilde ikke til Stadighed underkaste mig en Fordring om at holde 6 ugentlige Forelæsninger, uagtet jeg maa finde mig i at holde flere end Høyen, der regelmæssigt kun holdt 1 Forelæsning om Ugen, skønt han var Docent baade ved Universitetet og Akademiet.

At du vil tage Ordet om min Afhandling om »Studiet i Marken osv.«, regner jeg mig oprigtig til Ære. Jeg mindes jo godt, at du om min Bog om Kunstværdi skrev en Artikel, der var den grundigste og mest gennemtænkte, der blev skrevet om denne lille Bog, hvilket ikke vil sige lidet, da der blev skrevet om den af flere fremragende Tænkere. Dengang svarede jeg hverken dig eller de andre. Grunden laa i en psykisk Egenskab hos mig, en vis Frygt for ikke at bevare min Tænkning ganske uhildet, naar jeg ved at optage en Polemik ligesom bandt mig til en bestemt Synsmaade, som jeg gjorde mig til Advokat for. Den samme Egenskab vil maaske atter bevirke, at jeg ikke optager Kampen, selv om din Artikel kan opfordre dertil. I slige Sager mener jeg vel at kunne sige noget rigtigt; men det er himmelvidt fra, at jeg skulde mene at kunne udtømme det rigtige, og derfor er jeg s. 257 — paa mine egne Vegne — bange for »Rethaveri«. Hvad min gamle Anskuelse om Kunstværdi angaar, holder jeg dog i det hele endnu fast ved den; den forekommer mig nyttig for Historien som Overgangsbestemmelse mellem Kunsten og Livet.

Venlig Hilsen til dig og din Hustru. Jeg haaber engang snart at møde eder et Steds i Verden.

Din hengivne
Jul. Lange.